

Karkkilan Maaseutuseuran satavuotisjuhlan tervehdyspuhe 28.10.2001 klo 13.00.

Hyvä juhlayleisö

Tervetuloa UL.Pyhäjärven maamiesseuran perustamisen sata-
vuotisjuhlaan. Harva on se asia ja aate joka kantaa 100 vuoden
ajan, mutta muuttuva maatalous ja siihen kohdistuvat lainsäädännön muutokset on sellainen joka on
pitänyt neuvon-
nan ja tiedonsaannin tärkeänä.

Suomalaisten voima on ollut aina sivistyksessä, jota osaltaan
edistämään 1901 perustettiin tämä yhdistys jonka ensimmäiseksi
esimieheksi valittiin K.V. Lindforss ja ensimmäiseksi varsinai-
siksi jäseniksi K.J. Ahlstedt, S.Koskinen, N.A.Lindforss O.R. Syr-
jänen sekä varajäseniksi J.A. Nikula, K.A. Nordström, A.Sahls-
tedt J.F Salven sekä O. Pirkkonen.

Heille kuuluu suuri kiitos siitä että perustivat seuran jonka puit-
teissa on jo sata vuotta voitu järjestää ammatillista sivistystä
antanutta kurssitusta ja mielen virkistystä tuovia juhlia ja retkiä.
Samalla haluan kiittää myös kaikkia niitä muita henkilöitä jotka
ovat toimineet vaivojaan laskematta seuran hyväksi eri tehtä-
vissä.

Kursseja on vuosien saatossa pidetty monia jotka on kulloinkin
koettu ajankohtaisiksi käsittäen mm. karjanhoitoa, peltoviljelyä
maanparannusta verolainsäädäntöä, rahoitus ja atk eikä tämä yhdistystoimintakaan ole ilman kurssitusta
sujunut. Kurssien keskeisenä tavoitteena on aina ollut tuotannon määrän ja laa-
dun parantaminen sekä työmenetelmien kehittäminen ja sitä kautta jäsenten elinolosuhteiden parantaminen.
Esitelmöitsijöinä on ollut asiantuntijoita järjestöistä ja kauppaliikkeistä.

Näyttelyjä on järjestetty muutamia itse ja osallistuttu järjeste-
lyihin talkootyön muodossa useita kertoja eri paikoissa pidetyis-
sä näyttelyissä puhumattakaan siitä kuinka usein on järjestetty
retkiä maatalousnäyttelyihin jotka ovat olleet oivallisia tietoläh-
teitä monine näytteille asetettuine osastoineen.

Muitakin retkiä on järjestetty eri kohteisiin vuosien varrella.

Rakkaalla lapsella on aina monta nimeä, niin myös seuralla!
Aluksi nimenä oli Maamiesseura, mutta pian nimeksi muutettiin Maalaisseura ja myöhemmin palattiin
UL.Pyhäjärven Maamies-
seuraan. Kuntaliitoksen myötä UL.Pyhäjärven lakattua, seuran ni-
mi muutettiin myöhemmin Karkkilan Maamiesseuraksi. Viimeisimpänä nimenä on tämä nykyinen
Karkkilan Maaseutu-
seura

Uusienkin yhteisöjen synnyssä on yhdistyksellä ollut näppinsä mukana joita
ovat:Meijeri,Oriyhdistys,Karjuyhdistys, Metsän-
hoitoyhdistys, Eläinsuojeluyhdistys, Mustasuon turvepehkuyhdis-

tys. Alaosastoiksi on perustettu 1935 nykyisinkin aktiivisesti toimiva Maatalousnaiset ja 1948 Nuoriso-osasto. Mutta aina ei voi syntyä uutta vaan aikansa eläneiden on poistuttava: Nuoriso-osasto ei elänyt kuin kuusi vuotta. Valtiovallan määräyksestä

perustetun Karkkilan Maatalousseuran toiminta lopetettiin ja sen toiminnot siirrettiin maamiesseuran hoitoon. Viimeisimpänä ja tähän päivään eniten vaikuttavana tapahtumana on UL.Pyhäjärven lainajvästön toiminnan lakkauttaminen ja sitä myöten saatu velvoite toimittaa lainajvästön historiikki. Aikojen kuluessa on ollut myös liitto Pusulan maamiesseuran kanssa.

Yhteisostoja ja tarjouspyyntöjä on ollut työkoneista, lannoiteista, siemenistä, kasvinsuojeluaineista ja maanparannus aineista.

Energiakriisi seitsemänkymmentä luvulla kohoavine öljynhintoi-
neen sai puulämmityksen arvostuksen nousemaan uudelleen tasolle jolle se kuuluu, siihen saumaan iski maamiesseura hankkimalla hakehakkurin, jonka avulla lämmitys saatiin monessa talossa lähes yhtä helpoksi kuin öljylämmitys. Ympäristöasioiden noustessa kahdeksankymmentä luvun lopulla ajankohtaiseksi seura hankki puhallintoimisen lannoitteen levittimen, myöhemmin nämä kuitenkin myytiin Siikalan pienviljelijäyhdistykselle ehdolla että kaikki maamiesseuran jäsenet voivat niitä vuokrata käyttöönsä-

Kyntökilpailut ovat kuuluneet kiinteästi seuran toimintaan: aikaisemmin hevosella ja myöhemmin traktorilla, samassa yhteydessä on järjestetty kyntönäytöksiä. 1960-luvulla lypsykilpailujen vaikeudeksi mainitaan karjojen pieni koko jolloin yhden tilan lehmät eivät riittäneet kilpailumateriaaliksi.

Mutta ei auta menneiden muistelu tulevaisuuden myllerryksissä vaan on katsottava eteenpäin ja siinä on uskoakseni maaseutu-
seuralla ja koko neuvontajärjestöllä oma paikkansa. Kun investoinnit ovat mittavia silloin on hyvä kun on olemassa puolueeton taho, mistä kysyä ja neuvotella ratkaisuksista. Jäsenmaksu on kuin vakuutusmaksu jolla varmistetaan osaltaan koko neuvontajärjestön olemassa olo. Monet myrskyt ja tuiverrukset kokenut seura on nyt elänyt sata vuotta, ja voi vain toivoa että se elää ja voi hyvin seuraavakin sata vuotta, ponnistelkaamme siis kaikki sen puolesta, sillä seura tekee vain sen minkä jäsenet sen tahtovat tekevän. Näillä sanoilla toivotan teidät kaikki sydämellisesti tervetulleiksi.